

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația nr., înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr., formulată de ..., cu sediul social în, împotriva documentației de atribuire, elaborată de ..., în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în ...,, în cadrul procedurii de atribuire simplificată, organizată în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect ..., s-au solicitat următoarele:

„- în principal, obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere corespunzătoare, prin eliminarea cerințelor tehnice excesive și discriminatorii, dezvoltate în ce e ce urmează, respectiv modificarea lor conform mențiunilor subscrisei, în baza normelor legale sau standardelor aplicabile în domeniu;

- în subsidiar, în situația în care apreciați că nu este posibilă remedierea actului atacat, vă rugăm a obliga autoritatea contractantă să dispună anularea întregii proceduri.

(...), în temeiul art. 22 al Legii nr. 101/2016, până la soluționarea contestației, să dispuneți, pe calea unei încheieri pronunțate în cauză, suspendarea procedurii”.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ... critică documentația de atribuire, elaborată de ..., în calitate de autoritate contractantă, solicitând cele ante-menționate.

În motivarea contestației, ... precizează că a identificat, în cadrul documentației de atribuire, o serie cerințe care încalcă normele legale, motiv pentru care solicită analizarea tuturor cerințelor tehnice ale aparatelor de iluminat ca un ansamblu unitar și nu în mod individual, întrucât, în opinia sa, corelarea acestora conduce în mod evident către o singură soluție constructivă existentă pe piață, respectiv soluția

În cele ce urmează, contestatorul aduce o serie de argumente pentru justificarea solicitărilor de modificare a cerințelor din documentația de atribuire.

În concluzie, ... solicită admiterea contestației, astfel cum a fost aceasta formulată.

În drept, se invocă dispozițiile Legii nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materia achizițiilor publice, respectiv celelalte norme legale invocate.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin punctul de vedere comunicat prin adresa nr. ..., ..., în calitate de autoritate contractantă, solicită respingerea contestației, ca nefondată.

Cu privire la criticile aduse de către contestator, autoritatea contractantă consideră că acestea sunt eronate și nefondate și au ca unic scop diminuarea cerințelor și caracteristicilor tehnice ale produselor, în așa fel încât acesta să poată oferta produse inferioare, ce nu satisfac nevoile achizitorului.

În cele ce urmează, autoritatea contractantă aduce argumente menite să demonstreze faptul că, prin contestația depusă, contestatorul nu critica utilitatea evidentă a prezentării documentației de conformitate a echipamentelor, ci solicita eliminarea acestora deoarece nu fac parte din gama de produse comercializate de acesta.

Eliminarea necesității prezentării documentației criticate conduce la riscul achiziționării unor echipamente îndoielnice calitativ, care nu asigură îndeplinirea indicatorilor de performanță și care nu respectă cerințele fundamentale impuse de legislația în construcții.

În continuare, organizatoarea procedurii demonstrează faptul că, criteriile minime impuse de ghidul de finanțare asupra echipamentelor proiectate sunt cerințe minime de calitate, fiind complementare unei soluții proiectate corect și complet.

Ca atare, autoritatea contractantă solicită Consiliului să respingă, ca nefondată contestația formulată de ... și să dispună continuarea procedurii.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

... a constituit cautiunea în quantum de ...

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

..., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire simplificată, a contractului de achiziție având ca obiect

Valoarea estimată a achiziției este de lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire este cel mai bun *raport calitate-preț*.

Procedura se află, la acest moment, suspendată în etapa de pregătire a ofertelor.

Împotriva documentației de atribuire, ... a formulat contestația de față, solicitând cele menționate în partea introductivă.

În soluționare, față de problematica dedusă judecății, Consiliul reține relevanța dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. rr) din Legea nr. 98/2016, conform cu care specificațiile tehnice reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare îndeplinirii necesității autorității contractante. Se mai reține că, potrivit art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016: Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante.

Totodată, în verificările sale, Consiliul va avea în vedere și art. 154 din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire, întrucât documentația de atribuire trebuie să conțină toate informațiile necesare operatorilor economici interesați de participarea la procedura de atribuire cu privire la cerințele achiziției și modul de desfășurare a acesteia.

De asemenea, vor fi reținute și prevederile art. 155 alin. (6) din același act normativ specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici, și cele ale art. 156 alin. (2) din lege – cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse.

Așadar, modificarea sau cenzurarea caracteristicilor tehnice impuse de autoritatea contractantă poate face obiectul contestării de către operatorii economici interesați în situația încălcării ipotezelor date de cele două temeuri de drept citate mai sus.

În altă ordine de idei, nu există o prevedere legală care să oblige autoritatea contractantă să accepte modificări care nu corespund necesităților sale, iar Consiliul nu poate sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce atari modificări cerințelor tehnice ori altor prevederi ale documentației, atâta timp cât acestea îi satisfac interesele. Autoritatea contractantă este

singura în măsură să-și stabilească propriile necesități, orice achiziție care nu ar conduce la satisfacerea în mod deplin a nevoilor sale reprezentând o folosire inefficientă a fondurilor.

Toate acestea sunt reflectate în practica Consiliului, dar și în practica instanțelor de judecată, respectiv:

- Curtea de Apel Alba Iulia în Decizia nr. 511/2022, în dosarul nr. 264/57/2022, a statuat următoarele: Or, absența unei astfel de obligații este corectă, întrucât **autoritatea contractantă trebuie să evalueze fiecare procedură de achiziție publică, în parte, și să aleagă modalitatea de organizare a procedurii aplicabile și de întocmire a documentației de atribuire, care să asigure cel mai bine atingerea scopului urmărit prin încheierea contractului și o utilizare cât mai eficientă a fondurilor publice.** Fragmentarea obiectului contractului, în vederea asigurării accesului sporit al ofertanților la procedură și libera competiție dintre aceștia, nu poate constitui singurul deziderat al procedurii de achiziție publică, autoritatea contractantă fiind aceea care stabilește, în funcție de condițiile concrete, toate detaliile procedurii de atribuire, în scopul realizării unei cât mai eficiente utilizări a fondurilor publice și a satisfacerii intereselor sale. **Așa fiind, în lipsa unor dispoziții legale exprese și imperative, revine autorității contractante rolul de a asigura un echilibru între interesele sale (în condițiile în care regula este aceea a priorității interesului publice, în dauna celui privat, al operatorilor economici) modalitatea de atingere a acestora - ceea ce presupune stabilirea obiectului contractului, a documentației și a întregii proceduri de atribuire precum și respectarea legislației în materia achizițiilor publice;**

- Curtea de Apel Oradea, în cuprinsul Hotărârii nr. 282/15.04.2022, a reținut următoarele considerente: **Cum autoritatea contractantă își cunoaște cel mai bine nevoile iar principiul libertății contractuale implică cerința ca acestea să nu îi fie impusă încheierea unui contract în alte condiții sau cu privire la alte produse decât are nevoie, Curtea constată că nu se impune modificarea documentației de atribuire în sensul de a solicita ca produsul achiziționat să poată îndeplini și funcția de curățare, atât timp cât autoritatea contractantă își dorește un astfel de produs. (...)** Sub acest aspect, așa cum s-a arătat anterior, Curtea are în vedere faptul că autoritatea contractantă își cunoaște cel mai bine nevoile, neputând fi obligată să solicite un produs care nu îi satisface nevoile pentru care dorește să îl folosească.

În consecință, pentru a cenzura caracteristicile tehnice stabilite de autoritatea contractantă este necesară stabilirea existenței unor condiții restrictive, nejustificate și nelegale ce pot împiedica o concurență efectivă între operatorii economici, precum și a existenței unor specificații care nu contribuie la descrierea, în mod obiectiv, a produselor/serviciilor astfel încât să corespundă necesității autorității contractante.

Demonstrarea caracterului restrictiv al condiției/condițiilor apreciate astfel, revine contestatorului în lumina dispozițiilor art. 249 C. proc. civ. Cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile prevăzute de lege, regulă exprimată și prin adagiul actori incubit onus probandi.

Relevante în acest sens sunt:

- Sentința civilă nr. 180/2021 din 23.09.2021 emisă de Curtea de Apel Constanța, în considerentele căreia s-a reținut:

Analizând cerința în discuție, Curtea apreciază că statuarea CNSC în sensul că aceasta reflectă opțiunea autorității contractante pentru o anumită soluție tehnică este corectă, în condițiile în care reclamanta nu a probat că cerința este și restrictivă.

Astfel, reclamanta nu a prezentat argumente pertinente de fapt și de drept în sensul celor menționate, **nefiind probată susținerea vizând identitatea cerinței cu specificația tehnologiei menționate, respectiv faptul că aceasta este patentată și că un singur operator economic ar putea oferta un produs beneficiind de această tehnologie.**

Reclamanta a depus fotografii ale unor lămpi și descrierile lor tehnice, inclusiv oferta unui operator economic, fără ca acestea să dovedească caracterul restrictiv al ofertei, nereieșind că produsul solicitat în documentația de atribuire nu ar putea fi ofertat de alți operatori economici.

Reclamanta susține că nu i se poate pretinde să dovedească caracterul inutil al unei specificații tehnice, însă Curtea apreciază că raționamentul expus al CNSC este corect, întrucât este apanajul autorității contractante alegerea unei specificații tehnice, revenind contestatorului obligația de a proba contrariul.

Se constată, astfel, în acord cu cele reținute de CNSC, că autoritatea contractantă este singura în măsură să stabilească necesitățile funcționale proprii în vederea realizării contractului, ținând cont de specificul acestuia.

- Decizia civilă nr. 864 din 15.12.2025 emisă de Curtea de Apel București, în considerentele căreia s-a reținut:

În consecință, pentru a cenzura caracteristicile tehnice stabilite de autoritatea contractantă, așa cum solicită contestatoarele în prezenta cauză, este necesară stabilirea existenței, prin ele, a unor condiții restrictive, nejustificate și nelegale ce pot împiedica o concurență efectivă între operatorii economici, precum și existența unor specificații care nu contribuie la descrierea, în mod obiectiv, a echipamentelor astfel încât să corespundă necesității autorității contractante.

Prin urmare, **prezenta petentă, are obligația de a proba caracterul restrictiv al cerințelor criticate, prin prezentarea unor mijloace de probă pertinente și concludente, fiind pe deplin aplicabile în acest caz prevederile art. 249 din Codul de procedură civilă, potrivit căroră „cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”.**

Raționamentul se circumscrie faptului că nu se regăsesc în legislația achizițiilor publice prevederi care să permită operatorilor economici să ceară modificarea documentației de atribuire și, cu atât mai mult, să oblige autoritatea contractantă să modifice documentația de atribuire după cum solicită fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită, doar pe considerentul neplinerii cerințelor autorității contractante pe caracteristicile produselor existente în portofoliul respectivului operator economic.

Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are obligația legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic care a formulat contestație, decât în măsura în care se face dovada încălcării reale și obiective a dispozițiilor legale ce împiedică restrângerea nejustificată a concurenței.

Procedând la verificarea temeiniciei pretențiilor contestatorului, Consiliul reține următoarele:

Critica 1 - vizează necorelarea între fișa de date și proiectul tehnic în ceea ce privește termenul de execuție al lucrărilor, în sensul în care, la cap. II.2.7 din fișa de date apare menționată o durată a contractului de 12 luni, în timp ce în graficul general de implementare din proiectul

tehnic apare menționată o perioadă de 18 luni, contestatorul solicitând ca autoritatea contractantă să comunice în mod clar și neechivoc care este termenul de execuție ce va fi avut în vedere la implementarea contractului, astfel încât documentația procedurii să fie coerentă, predictibilă și conformă cu prevederile Legii nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016.

Față de critica în analiză, Consiliul reține apărările autorității contractante potrivit cu care ulterior întocmirii documentației tehnice, inclusiv a proiectului tehnic, s-a considerat că durata de 12 luni este suficientă și realistă pentru finalizarea lucrărilor care formează obiectul contractului, apreciind însă că, pentru eliminarea oricărui dubiu și pentru asigurarea unei informări clare și complete a ofertanților interesați, se impune ca autoritatea contractantă să publice în SEAP o clarificare în acest sens.

Prin urmare, critica va fi admisă în limitele de mai sus.

Critica 2 – vizează cerința *Clasa de izolație electrică: II* regăsită în Fișa tehnică nr. 1 – *Aparat de iluminat stradal cu LED*, la pct. 1.6 (pag. 161 din proiectul tehnic), contestatorul solicitând modificarea în sensul acceptării și a clasei de izolație I.

În argumentație, contestatorul arată că standardul SR EN 60598-1 (Corpuri de iluminat. Partea 1: Prescripții general și încercări) recunoaște ambele clase de protecție electrică și, în plus, Ghidul de finanțare AFM nu impune un anumit tip de izolație electrică (Clasa I sau Clasa II) pentru aparatele de iluminat, lăsând la latitudinea proiectantului alegerea soluție tehnice care să asigure siguranța în exploatare.

Pe de altă parte, autoritatea contractantă nu combate cele arătate de contestator, precizând că alegerea clasei reprezintă o opțiune tehnică fundamentată pe o analiză de risc specifică modernizării unei rețele existente, opțiunea pentru Clasa II este proporțională cu obiectivul de siguranță și nu contravine Ghidului A.F.M. care lasă soluția tehnică la latitudinea proiectantului, dar și că există un număr considerabil de producători consacrați, printre care și contestatorul, care oferă corpuri de iluminat stradal LED în clasa II.

Analizând argumentele părților, care susțin deopotrivă că standardul SR EN 60598-1 recunoaște ambele clase de izolație precum și că alegerea clasei de izolație este apanajul proiectantului, cu luarea în considerare a faptului că autorul contestației nu combate nicăieri apărarea autorității potrivit cu care există mai mulți producători pe piață care oferă corpuri de iluminat cu Clasa de izolație II, Consiliul apreciază că cerința criticată are rol de acoperire a necesității autorității contractante.

În concluzie, critica va fi respinsă.

Critica 3 – vizează cerința 1.10 din Fișa tehnică nr. 1 - *Aparat de iluminat stradal cu LED* (pag. 161 din Siria PTh SSV), prin care se solicită ca *temperatura ambientală de funcționare* să fie în intervalul minim

-40...+55°C, contestatorul solicitând modificarea temperaturii maxime de funcționare la ...+50°C, solicitare față de care Consiliul reține apărările autorității contractante în sensul că temperatura efectivă la nivelul carcasei unui aparat montat în câmp deschis, sub radiație solară directă, cumulată cu auto-încălzirea componentelor (driver, LED), depășește în mod curent temperatura aerului cu 15-25 °C.

Mai arată autoritatea că intervalul de temperaturi de funcționare stabilit al aparatului de iluminat reprezintă o caracteristică standard, general răspândită pentru aparatele de iluminat de calitate, indicând producătorii Schreder Izylum, Lug Urbino, Visulo Stork, ale căror caracteristici, potrivit capturilor puse la dispoziție, indică intervalul stabilit la nivelul documentației.

Prin urmare, având în vedere nu a fost demonstrat caracterul restrictiv reclamat, precum și argumentele și probele autorității, Consiliul reține că cerința privind temperatura ambientală de funcționare este justificată de o necesitate obiectivă, critica urmând a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Critica 4 - vizează cerința 1.12 din FT 1, conform cu care *Eficiența luminoasă pentru întregul aparat de iluminat (include pierderile prin driver și sistemul optic) minim 175 lm/W, demonstrată prin raport fotometric pentru puterea instalată propusă*, pe care contestatorul o apreciază restrictivă și disproporționată întrucât, după cum se arată, ar stabili o valoare minimă a eficienței luminoase mai mare decât valorile prevăzute în documentația tehnică și cerințele Ghidului de finanțare, solicitând să se stabilească un prag minim realist și unitar de 160-165 lm/W.

Pretențiile contestatorului se dovedesc neîntemeiate în condițiile în care minimul la care dorește să fie scăzută limita inferioară este sub pragul minim la nivelul anului 2023 prevăzut în partea scrisă a Proiectul tehnic, de 165lm/W.

Contestatorul nu demonstrează pretinsa avantajare a producătorului ..., împrăjura că produsele acestuia îndeplinesc cerința fiind insuficientă în a se concluziona că doar produsele acestuia respectă cerința și nu sunt și ale produse aflate pe piață care să o respecte, sens în care se și apără autoritatea contractantă.

În concluzie, critica va fi respinsă.

Critica 5 - vizează cerința 1.14 din FT 1 prin care se solicită *Compartimentul optic echipat cu dispersor din sticlă clară, plană, securizată*, contestatorul solicitând să se permită utilizarea aparatelor de iluminat prevăzute cu dispersor din policarbonat conform cu standardele de calitate IP66 și IK09 și cu certificarea care garantează performanța aparatului de iluminat privind degradarea fluxului luminos solicitat, în acord cu cerințele Ghidului AFM în care este stipulat că sunt acceptate și difuzoare din policarbonat tratat UV.

Potrivit Ghidului de finanțare a Programului privind creșterea eficienței energetice a infrastructurii de iluminat public, din 05.11.2024, la art. 11 alin. (1) lit. f) se menționează: „Corpurile de iluminat ce urmează a fi montate prin proiect vor îndeplini următoarele cerințe minime: (...) f) rezistența la impact a întregului aparat de iluminat: IK08-IK10; elementul difuzant: sticlă sau policarbonat stabilizat UV”.

Prin urmare, raportat la acest ghid de finanțare, Consiliul va admite critica contestatorului, deoarece, prin conjuncția „sau”, se permite atât folosirea sticlei, cât și a policarbonatului stabilizat UV.

În consecință, autoritatea contractantă va proceda la modificarea cerinței astfel încât să fie eliminat caracterul restrictiv reclamat.

Critica 6 – vizează cerința 1.14 din FT 1 prin care se solicita *Managementul termic se va realiza fără a utiliza striatii sau decupaje pe exteriorul aparatului (pentru evitarea acumulării de praf și frunze)*, contestatorul solicitând eliminarea sau reformularea ei fără a impune restricții privind configurația sau forma constructivă a aparatului de iluminat.

În apărările sale, autoritatea nu prezintă rigorile care ar rezulta din vreun standard, care să determine impunerea anumitor variante constructive, drept care cerința în discuție apare restrictivă, acumularea de praf, frunze și reziduuri, care, în timp, degradează disiparea termică cresc temperatura de joncțiune a LED-urilor și reduc durata de viață a fluxului fiind argumente insuficiente pentru a înlătura acest caracter.

În concluzie, în lipsa unor argumente temeinice, raportat la aceleași dispoziții legale citate mai sus care prevăd obligațiile autorității contractante în stabilirea cerințelor documentației de atribuire, Consiliul va admite și această critică și va obliga autoritatea contractantă la reformularea cerinței astfel încât să fie eliminat caracterul restrictiv.

Critica 7 - vizează cerința 1.14 din FT 1 prin care se solicită *Prevăzut cu conector tip baionetă care să permită întreruperea automată a alimentării electrice în momentul deschiderii compartimentului electric*, contestatorul solicitând modificarea ei, deoarece este restrictivă și nejustificată tehnic.

Față de pretențiile contestatorului, autoritatea arată că tipul de conector solicitat reprezintă o protecție suplimentară care asigură decuplarea automată a aparatului de la alimentarea cu energie electrică pe durata intervențiilor de mentenanță, protejând personalul împotriva electrocutării. Mai arată că acesta răspunde unei cerințe de mentenabilitate (rapiditatea intervenției), iar nu exclusiv cerinței de protecție împotriva electrocutării.

Așadar, din apărările autorității, rezultă că scopul cerinței este de întrerupere automată a alimentării electrice în momentul deschiderii compartimentului electric în condiții de siguranță a personalului de exploatare și mentenanță prin evitarea accesului la componente aflate sub tensiune în timpul intervențiilor asupra aparatului de iluminat, asigurând și o rapiditate a intervenției.

În soluționare, se reține că această cerință nu este una de performanță sau funcțională a aparatelor de iluminat, ci reprezintă descrieri ale unor caracteristici constructive ale aparatelor dorite de autoritate.

Or, în lumina dispozițiilor legale redactate în preambulul acestei motivări, Consiliul reamintește că specificațiile tehnice au rolul de a descrie obiectiv necesitatea urmărită a fi satisfăcută prin prezenta achiziție, fără alte detalii care afectează concurența.

Protecția personalului care asigură mentenanța poate fi asigurată și prin alte soluții constructive, ipoteza că aparatele care utilizează alt tip de conectori nu ar fi sigure, din acest punct de vedere, neputând fi primită.

Explicațiile autorității apar insuficiente pentru menținerea cerinței, drept care, apreciază Consiliul că se impune reformularea ei, astfel încât să nu mai reprezinte o piedică în ofertare.

Critica 8 - vizează cerința 1.14 din FT 1 prin care se solicită *Aparatul de iluminat va fi prevăzut cu sistem de compensare a abaterii de la verticală a stâlpilor existenței cu posibilitatea înclinării aparatului de iluminat în intervalul minim $+45^{\circ}/-45^{\circ}$* , contestatorul apreciind că este excesivă, impunând o soluție constructivă particulară, fără ca aceasta să fie necesară pentru îndeplinirea performanțelor luminotehnice prevăzute în documentația tehnică.

În opinia contestatorului, impunerea unei asemenea cerințe exclude aparate care utilizează sisteme constructive diferite, dar pot realiza identic unghiurile prevăzute în proiect și îndeplinesc toate cerințele privind performanța luminotehnică, rezistența mecanică și fiabilitatea, solicitând fie eliminarea ei, fie reformularea astfel încât să fie acceptate și aparate de iluminat care, la nevoie, pot fi echipate cu un accesoriu sau adaptor de montaj (dispozitiv de compensare a înclinării, adaptor reglabil sau soluție tehnică echivalentă) care să permită reglajul de montaj în limitele solicitate.

Autoritatea susține că soluția este justificată de necesitățile reale ale proiectului, și este oferită de numeroși producători prin sisteme reglabile sau accesorii/adaptoare de montaj, rezultând, astfel, că, varianta propusă în solicitarea subsidiară a contestatorului nu este exclusă din procedură, critica fiind neîntemeiată.

Critica 9 – vizează cerința 1.14 din FT 1 prin care se solicită *Aparatul de iluminat va avea inscripționat, prin gravare, poansonare sau orice altă metodă care să asigure citirea pe toată durata de viață a aparatului, un cod QR. Se vor prezenta mijloace de probă privind durabilitatea codului QR pe toată durata de viață a aparatului de iluminat, cu luarea în calcul a condițiilor de exploatare*, contestatorul solicitând eliminarea sau reformularea cerinței.

Autoritatea contractantă combate pretențiile contestatorului, arătând că identificarea durabilă a echipamentului pe întreaga durată de viață, indispensabilă pentru inventarierea și administrarea activelor în

sistemul de telegestiune (punere în funcțiune „plug & play”, asociere în platformă, mentenanță productivă, raportări). Marcarea prin gravare/poansonare este superioară etichetelor adezive, care se degradează în mediul exterior. De altfel, Ghidul AFM (art. 11 alin. (2) lit. e)) impune identificarea și raportarea per punct luminos, pe toată durata proiectului – scop pe care marcajul durabil îl servește. Cerința este o cerință de calitate, oferită de numeroși producători, nu o favorizare.

De asemenea, autoritatea arată că, ținând seama de durata de viață solicitată, de 100.000 ore, care reprezintă o medie de peste 24 de ani la o durată medie de funcționare de 4150 de ore/an, o componentă foarte importantă este componente de service și mentenanța post garanție, adăugând că pe toată durata de viață a echipamentelor beneficiarul trebuie să poată identifica oricând datele despre produse dar și că cerința se circumscrie Documentului de lucru al Comisiei Europene SWD 2018 494 care stabilește cerințele de etichetare ale aparatelor de iluminat LED.

Analizând cerința, Consiliul constată că nu impune o anumită soluție constructivă, formularea cerinței fiind în mod expres, tehnologic neutră și deschisă, fiind admisă, pe lângă gravare și poansonare, oricare altă metodă care să asigure citirea pe toată durata de viață a aparatului, a codului QR.

În concluzie, critica va fi respinsă.

Critica 10 – vizează cerința 1.5 din FT1, prin care se solicită *Aparatul de iluminat va fi interogabil în teren, prin scanarea codului QR cu care este inscripționat, utilizând aplicația de telegestiune*, contestatorul susținând că FT6 (Sistem de telegestiune), la pct. 22.7, solicită deja ca aplicația de telegestiune să permită interogarea aparatelor prin scanarea unui cod QR pentru a obține date precum: numele produsului, fluxul luminos, data producției, locul instalării etc.

Având în vedere că Fișa tehnică nr. 1 se referă la aparatul de iluminat în timp ce Fișa tehnică nr. 6 se referă la sistemul de telegestiune iar o presupusă preluare în oglindă nu reprezintă o dovadă a unui eventual caracter restrictiv care nici măcar nu este invocat de contestator, Consiliul va respinge critica.

Critica 11 – vizează cerința 3.4 din FT1 referitoare la certificatul ENEC și standardul EN60598-1:2015, contestatorul arătând că acesta din urmă a fost înlocuit de ediția actuală EN IEC 60598-1:2021+A11:2022.

Văzând apărarea autorității contractante din punctul de vedere, potrivit cu care *Observația privind versiunile standardelor este înșă întemeiată ca aspect de redactare: trimiterile la EN 60598-1:2015 necesită actualizare la edițiile în vigoare (EN IEC 60598-1:2021+A11:2022*, Consiliul ia act că aceasta a achiesat criticii astfel că urmează să procedeze la modificarea în consecință a documentației de atribuire.

Critica 12 – vizează cerința 3.5 din FT 1 prin care se solicită *Se va prezenta certificat ENEC Plus ce va confirma respectarea următoarelor standarde: EPRS003, bazat pe EN IEC 62722-2-1:2023 și EPRS002 bazat pe EN IEC 62722-1:2022, emis de către un organism de certificare acreditat, pentru echipamentul și la nivelul de echipare propuse. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare*, contestatorul susținând că standardul specific achiziției relevant și suficient ar fi EPRS003.

Față de pretenția contestatorului, autoritatea se apără arătând că cele două certificate atestă seturi de cerințe distincte și complementare, nu identice, însuși standardul 62722-2-1 precizând că cerințele sale sunt adiționale cerințelor din 62722-1, standardele fiind, așadar, complementare și nu interschimbabile.

În acord cu apărările autorității contractante, Consiliul constată că certificarea EPRS003 nu acoperă și nu epuizează verificarea de performanță generală reglementată de EPRS002. Altfel spus, EPRS003 nu certifică în mod exhaustiv conformitatea cu toate cerințele generale din EN IEC 62722-1:2022, ci adaugă cerințe specifice LED și verifică anumite caracteristici în domeniul său propriu.

Pe cale de consecință, critica va fi respinsă.

Critica 13 - vizează cerința 3.6 din FT 1 prin care se solicită *Se va prezenta certificat de conformitate privind directiva RoHS2011/65/CE emis de către un organism de certificare acreditat. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare*, contestatorul susținând că este restrictivă, neexistând nicio reglementare a unei obligații legale de a obține certificatul de conformitate ROHS.

În soluționarea acestei critici sunt considerate relevante prevederile Directivei 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice, care stipulează la art. 4, art. 7 și art. 13 următoarele:

„Articolul 4

Prevenirea

(1) Statele membre se asigură că EEE introduse pe piață, inclusiv cablurile și piesele de schimb pentru repararea sau reutilizarea acestora ori pentru îmbunătățirea funcțiilor sau mărirea capacității acestora, nu conțin substanțele enumerate în anexa II.

Articolul 7

Obligațiile producătorului

Statele membre se asigură că:

(a) atunci când introduc EEE pe piață, producătorii se asigură că acestea au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 4;

(b) producătorii întocmesc documentația tehnică solicitată și aplică procedura de control intern al producției prevăzută în modulul A din anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE sau contractează efectuarea acesteia;

(c) în cazul în care s-a demonstrat conformitatea EEE cu cerințele aplicabile prin procedura menționată la litera (b), producătorii întocmesc o declarație de conformitate UE și aplică marcajul CE pe produsul finit. În cazul în care alte dispoziții aplicabile din

legislația Uniunii impun realizarea unei proceduri de evaluare a conformității care este cel puțin la fel de strictă, conformitatea cu cerințele de la articolul 4 alineatul (1) din prezenta directivă poate fi demonstrată în contextul procedurii respective. Poate fi întocmită o singură documentație tehnică (...).

Articolul 13

Declarația de conformitate UE

(1) Declarația de conformitate UE stipulează faptul că s-a demonstrat îndeplinirea cerințelor specificate la articolul 4.”

Aparatele de iluminat stradal cu LED, la care se referă cerința criticată, fac parte, potrivit Anexei nr. 1 a directivei invocată (intitulată „Categorii de EEE care fac obiectul prezentei directive”), din „Echipamentele de iluminat” prevăzute la pct. 5.

În soluționare, Consiliul face trimitere la dispozițiile art. 50 din Legea nr. 98/2016, citate mai sus, precum și la dispozițiile art. 49 din același act normativ, potrivit cărora:

„Art. 49 - (1) Autoritățile contractante au obligația să acorde operatorilor economici un tratament egal și nediscriminatoriu și să acționeze într-o manieră transparentă și proporțională. (2) În măsura în care intră sub incidența anexelor 1, 2, 4 și 5, 6 și 7 la Apendicele I al Uniunii Europene la AAP și a celorlalte acorduri internaționale care prevăd obligații în sarcina Uniunii Europene, autoritățile contractante acordă lucrărilor, produselor, serviciilor și operatorilor economici ai semnatarilor acestor acorduri un tratament egal cu cel acordat lucrărilor, produselor, serviciilor și operatorilor economici din Uniunea Europeană..

Față de cele mai sus menționate, se constată că, dispozițiile Directivei 2011/65/UE stabilesc, pentru dovedirea îndeplinirii conformității cu cerințele aplicabile, prezentarea unei declarații de conformitate emisă în condițiile actului normativ menționat.

Cu toate acestea, în cadrul documentației de atribuire, a fost limitată posibilitatea dovedirii cerinței privind respectarea Directivei RoHS 2011/65/CE prin prezentarea exclusiv a unor certificate de conformitate elaborate de către un organism de certificare acreditat, fiind eliminată posibilitatea prezentării declarației de conformitate emisă de producător, fără a exista o justificare reală a acestei limitări.

Relevant pentru autoritate este ca produsele să fie conforme cu directiva privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice, directivă care permite ca aceste verificări să se realizeze în baza documentației tehnice a producătorului.

Astfel fiind, nu se justifică impunerea ca dovada respectării condițiilor directivei să se realizeze exclusiv prin prezentarea certificatului de conformitate privind directiva RoHS 2011/65/CE emis de către un organism de certificare acreditat în condițiile celor menționate în directivă.

Prin urmare, Consiliul constată că sunt întemeiate criticile contestatorului privind caracterul restrictiv al cerinței în discuție, astfel că va obliga autoritatea contractantă la reformularea ei astfel încât să fie eliminat caracterul restrictiv prin acceptarea ca echivalentă și a unei

declarații de conformitate RoHS, cu respectarea directivei RoHS 2011/65/CE.

Critica 14 - vizează cerința 3.7 din FT 1 prin care se solicită *Se va prezenta raport de testare privind directiva RoHS 2011/65/CE ce va confirma respectarea standardului SR EN 62321-1:2014, emis de un laborator acreditat; Se va prezenta acreditarea laboratorului*, în opinia contestatorului, standardul solicitat se aplică pe produsele electrotehnice și descriu metodele de încercare pentru determinarea concentrațiilor de metale grele: SR EN 62321-1:2014 se referă la eșantion ca obiect ce trebuie procesat și măsurat și furnizează îndrumări cu privire la procedura de demontare folosită pentru a obține un eșantion. Mai arată contestatorul că standardul nu este conform cu Directiva ROHS 2011/65/UE și Directiva ROHS 2015/863/UE privind echipamentele electrice și electronice (EEE) din care fac parte și aparatele de iluminat, solicitând, astfel, eliminarea întrucât nu este aplicabilă corpurilor de iluminat și nu reprezintă interes pentru obiectul prezentei proceduri de achiziție publică.

În soluționarea acestei critici, Consiliul ține seama de faptul că a fost admisă critica de la pct. 13, fiind admisă acceptarea ca echivalent a unei declarații de conformitate RoHS, cu respectarea directivei RoHS 2011/65/CE.

Pe cale de consecință, Consiliul va impune autorității să reformuleze cerința în analiză în sensul corelării acesteia cu soluția adoptată la critica nr. 13, permițând ofertanților să demonstreze conformitatea fie prin prezentarea raportului de testare solicitat, fie, prin echivalență, prin prezentarea Declarației de conformitate RoHS emisă de producător (document solicitat la cerința 3.6 modificată).

Se reține că solicitarea contestatorului de eliminare totală a cerinței 3.7 din FT 1 este nefondată, standardul SR EN 62321-1:2014 fiind pe deplin aplicabil metodologiei de testare a corpurilor de iluminat. Însuși contestatorul recunoaște că *standardul se referă la eșantion ca obiect ce trebuie procesat și măsurat și furnizează îndrumări cu privire la procedura de demonstrare folosită pentru a obține un eșantion*. Or, corpurile de iluminat fiind echipamente electrice și electronice (EEE) încadrate la pct. 5 din Anexa 1 a Directivei RoHS, determinarea conformității lor nu se poate realiza în laborator fără aplicarea acestei metodologii standardizate de eșantionare și demontare.

Critica 15 - vizează cerința 3.9 din FT 1 prin care se solicită *Se va prezenta raport de testare pentru evaluarea pericolului luminii albastre pentru aparatul de iluminat ce va confirma respectarea standardului IEC TR 62778:2014 emis de un laborator acreditat; Se va prezenta acreditarea laboratorului. Raportul de testare va evalua întregul aparat de iluminat, nu numai sursele LED*, contestatorul arătând că acesta vizează un standard anulat, pretenție față de care autoritatea precizează că va lua măsuri de remediere prin actualizarea trimiterii la ediția în vigoare a documentului tehnic.

În consecință, Consiliul va admite critica cu consecința obligării autorității contractante la remedierea documentației de atribuire.

Critica 16 – vizează cerința 3.14 din FT 1 prin care se solicită *Se va prezenta raport de testare pentru determinarea coeficienților aerodinamici specifici aparatelor de iluminat stradale prin încercări în tunelul de vânt. Testul va fi efectuat pentru cel puțin 5 poziții de încercare. Testul se va realiza în condiții de vânt de minim 180 km/h*, contestatorul arătând testarea aparatelor de iluminat se realizează conform standardului de corpuri de iluminat SR EN 60598-2-3, care reglementează testele pentru acest tip de echipamente, iar solicitarea de testare pentru o viteză a vântului de 180 km/h nu este o cerință pentru încercarea acreditată conform standardului amintit.

În apărările sale, autoritatea contractantă face, de asemenea, trimitere la standardul SR EN 60598-2-3.

Standardul SR EN 60598-2-3/2004, la care ambele părți fac trimitere, stabilește faptul că în funcție de înălțimea de montaj se determină viteza la vânt la care trebuie testat aparatul de iluminat, respectiv:

„ $v = 45$ m/s (163 km/h) pentru înălțimi mai mici de 8 m.

$v = 52$ m/s (188 km/h) pentru înălțimi cuprinse între 8 m și 15 m;

$v = 57$ m/s (205 km/h) pentru înălțimi mai mari 15 m.”

Contestatorul arată, fără a fi combătut de autoritatea contractantă, că aparatele de iluminat se vor monta la o înălțime cuprinsă între 8 – 8,5 m, ceea ce presupune că viteza solicitată pentru testare, de minim 180 km/h, nu este în concordanță cu standardul, nefiind, după cum și contestatorul subliniază, o cerință pentru încercarea acreditată conform standardului de corpuri de iluminat.

În consecință, critica pe acest aspect va fi admisă, astfel că autoritatea va fi obligată în a modifica cerința în discuție conform prevederilor standardului SR EN 60598-2-3/2004.

Critica 17 – vizează cerințele de la punctele 1.9, respectiv 1.19 din FT 2 și FT3, pe care contestatorul le apreciază nelegale, nefiind prevăzute nici în Ghidul de finanțare, astfel că solicită eliminarea lor.

Cerințele vizează *controllerul și punctul de aprindere trifazat cu Gateway cu ieșiri monofazate/trifazate*, pentru care se solicită să aibă *inscripționat, prin gravare, poansonare sau orice altă metodă care să asigure citirea pe toată durata de viață a echipamentului, un cod QR. Se vor prezenta mijloace de probă privind durabilitatea codului QR pe toată durata de viață a echipamentului, cu luarea în calcul a condițiilor de exploatare.*

Analizând cerințele, Consiliul apreciază că lipsa prevederilor în Ghidul de finanțare nu atrage nelegalitatea cerinței.

Totodată, Consiliul constată că nu se impune o anumită soluție constructivă, ci un rezultat, formularea cerinței fiind în mod expres, tehnologic neutră și deschisă, fiind admisă orice metodă cu condiția rezistenței în condițiile de exploatare, astfel că, sub acest aspect, critica apare neîntemeiată.

Cu toate acestea, se observă că, în susținerea pretențiilor sale, contestatorul reclamă faptul că lipsesc și informațiile ce trebuie conținute de codul de bare sau codul QR, astfel că, pentru a elimina riscul unei evaluări subiective sau discriminatorii a ofertelor, în considerarea obligației de a întocmi o documentație completă și precisă, autoritatea trebuie să definească clar setul minim de informații pe care codul solicitat trebuie să îl livreze la scanare.

Critica 18 – vizează cerința 1.10 din cadrul FT 2 prin care se solicită *Controllerul va putea fi identificat în teren indiferent dacă instalația de iluminat se află sau nu sub tensiune, prin utilizarea aplicația de telegestiune mobile*, pe care o apreciază restrictivă deoarece ar impune o singură soluție tehnică de identificare a controllerelor în teren, fără a permite utilizarea altor tehnologii echivalente utilizate în mod curent în sistemele moderne de telegestiune pentru iluminat public.

Prin punctul de vedere autoritatea subliniază faptul că nu se impune codul QR ca unică soluție, confirmând că se acceptă și controlere echipate cu GPS integrat, care asigură localizarea și identificarea automată în platformă, cu condiția asigurării funcționalității de identificare în teren independent de alimentare.

Se observă, astfel, că temerile contestatorului nu se confirmă, însă, pentru a nu mai exista nelămuriri de tipul celor reclamate de contestator, și a fi asigurată o bună înțelegere a cerinței, precizările din punctul de vedere vor fi aduse la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați, critica urmând să fie admisă în aceste limite.

Critica 19 - vizează cerințele de la punctele 1.12, respectiv 1.21 din FT 2 și FT3, care impun *tehnologie utilizând liniile de alimentare sau comunicații în frecvență radio liberă cu rază lungă cuprinsă în intervalul 863-873MHz*, pe care contestatorul le apreciază restrictive, solicitând modificarea în sensul acceptării și a altor tipuri de comunicație echivalente pentru sistemul de telegestiune, inclusiv

Susține contestatorul că tehnologiile propuse sunt dezvoltate special pentru aplicații IoT cu consum redus de energie și costuri operaționale foarte mici.

Or, după cum rezultă din apărările autorității contractante, cerința exprimă nevoia sa de a nu suporta cheltuieli recurente pe întreaga durată de viață a sistemului.

Pe cale de consecință, cerințele apar justificate, critica urmând a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Critica 20 - vizează cerința 2.1 din cadrul FT 2 prin care se solicită *Echipamentul va fi dotat cu senzor de temperatură*, contestatorul solicitând fie eliminarea, fie reformularea și clarificarea ei prin definirea funcționalității urmărite, a tipului de senzor solicitat, și a modului în cerința trebuie corelată cu celelalte caracteristici tehnice ale echipamentului, inclusiv cu gradul de protecție și rezistență mecanică solicitat pentru controler.

În apărările sale, autoritatea arată că senzorul de temperatură asigură protecția termică a componentelor controllerului. Cu alte cuvinte, în condițiile creșterii excesive a temperaturii la nivelul controllerului, în vederea protejării componentelor, senzorul de temperatură comandă decuplarea controllerului pentru protejarea elementelor componente. Fiind un senzor integrat, nu se ridică problema gradului de protecție/rezistenței mecanice invocate de contestator (carcasa rămâne IP66/IK09).

Pentru a fi opozabile tuturor operatorilor economici interesați, aceste explicații vor fi publicate alături de celelalte modificări dispuse mai sus, critica urmând să fie admisă în aceste limite.

Critica 21 – vizează cerințele de la punctele 3.3, respectiv 3.4 din FT 2, prin care se solicită să se prezinte *certificat de conformitate privind directiva RoHS 2011/65/CE emis de către un organism de certificare acreditat. Se va prezenta acreditarea organismului de testare, respectiv să se prezinte raport de testare privind directiva RoHS 2011/65/CE ce va confirma respectarea standardului EN62321-1, emis de un laborator acreditat; Se va prezenta acreditarea laboratorului*, critică ce va fi admisă cu luarea în considerare a aspectelor de fapt și de drept prezentate în soluționarea criticilor 13 și 14, vizând cerințele similare din cuprinsul FT 1.

Critica 22 - vizează cerințele de la punctul 3.2, din FT 2 și FT 4, pe care contestatorul le consideră restrictive deoarece impun obligatoriu certificarea ENEC pentru echipamente de telegestiune alimentate la 24 Vcc, deși această certificare nu este o obligație general aplicabilă pentru astfel de echipamente, apreciind că se impune modificarea prin eliminarea prezentării certificatului ENEC și acceptarea demonstrării conformității și prin alte mijloace echivalente.

Față de pretențiile contestatorului, autoritatea arată, printre altele, că cerința nu are efect de excludere, în temeiul art. 156 alin. (3) din Legea nr. 98/2016 conformitatea cu aceleași standarde putând fi demonstrată și prin mijloace de probă echivalente (declarație UE de conformitate, marcaj CE, rapoarte de încercare emise de laboratoare acreditate, documentație tehnică a producătorului).

Pentru a fi opozabile tuturor operatorilor economici interesați, aceste explicații vor fi publicate alături de celelalte modificări dispuse mai sus, critica urmând să fie admisă în aceste limite.

Critica 23 – vizează cerințele de la punctele 1.14, respectiv 1.15 din FT 3 – Utilajul, echipamentul tehnologic: *Punct de aprindere trifazat cu Gateway cu ieșiri monofazate/trifazate*, prin care se solicită:

1.14 Temperatura de funcționare: interval minim -40⁰...+50⁰C

1.15: Tip carcasă: metalică

Contestatorul solicită acceptarea ca similare a următoarelor caracteristici carcasa de polycarbonat interval de temperatură de funcționare cuprins între -25⁰...+50⁰C, având în vedere că temperatura minimă în România nu a coborât sub -32⁰ C.

În soluționare, Consiliul constată că, în referire la tipul carcasei, contestatorul nu prezintă argumente de ce și materialul propus ar satisface nevoia autorității. Prin punctul de vedere, aceasta arată că o carcasă metalică este justificată de funcția critică a punctului de aprindere – tablou electric de distribuție și comandă: ea asigură protecția mecanică sporită și rezistența sporită și rezistența la impact/vandalism, dispersia tehnică a componentelor, ecranarea electromagnetică (relevantă în prezența echipamentelor de comunicație) și un comportament superior la doc față de materialele plastice. Aceste caracteristici sunt uzuale pentru tablourile de iluminat public conforme seriei SR EN 61439 și sunt oferite de numeroși producători

În acest context, văzând că petentul nu a prezentat niciun argument care să susțină pretinsul caracter restrictiv reclamat, critica va fi respinsă.

În referire la temperatura de funcționare solicitată, autoritatea arată că temperatura de funcționare a echipamentului nu se identifică cu temperatura minimă/maximă a aerului la umbră. Dulapul punctului de aprindere conține echipamente electronice și de comutație care se autoîncălzesc și care, expuse radiației solare, ating în interior temperaturi superioare celei ambientale; totodată, la extrema inferioară, o marjă superioară față de minimele istorice asigură pornirea și funcționarea sigură a electronicii pe tip de ger sever. Intervalul -40... +50 reprezintă, prin urmare o rezervă, o rezervă de siguranță rezonabilă, uzuală pentru echipamentele de exterior.

Consiliul constată că petentul nu a demonstrat caracterul restrictiv reclamat, de exemplu că intervalul impus de autoritate nu ar putea fi respectat decât de un anumit producător, drept care, având în vedere și argumentele autorității, apreciază că cerința este justificată de o necesitate obiectivă a beneficiarului, critica urmând a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Critica 24 – vizează cerințele de la punctele 3.2, respectiv 3.3 din FT 3, prin care se solicită să se prezinte *3.2. certificat de conformitate a punctului de aprindere dotat cu sistem de telegestiune, conform directivelor esențiale ce va confirma respectarea următoarelor standarde: EN 61439-1, EN 61439-5, EN 61439-1, EN 60068-2-1, EN 60068-2-2, EN 62262, EN 60529 emis de un organism de certificare acreditat în conformitate cu EN ISO/CEI 17065:2013; Se va prezenta acreditarea organismului de certificare, respectiv 3.3. Punctul de aprindere dotat cu sistem de telegestiune va fi fabricat sub supravegherea unui organism acreditat. Se va prezenta licența de utilizare a mărcii de conformitate cu EN ISO/CEI 17065:2013 care efectuează controlul producție*, contestatorul apreciind că se impune eliminarea acestor cerințe precum și orice referire din cadrul fișelor tehnice de prezentare a certificării conforme cu standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013 a organismelor de acreditare.

Față de pretențiile contestatorului, autoritatea arată că punctul de aprindere este un ansamblu de aparataj de joasă tensiune complex, dotat cu sistem de telegestiune, supus seriei de standarde SR EN 61439, care impune verificări de proiectare și verificări individuale (de tip și de serie), solicitarea unei atestări de conformitate a ansamblului asigurând că echipamentul a fost verificat efectiv în raport cu aceste standarde, precum și cu cerințele de mediu (SR EN 60068) și de protecție (SR EN 60529-IP, SR EN 62262-IK). Adaugă autoritatea că, dat fiind rolul critic al tabloului de siguranță și continuitatea funcționării instalației, cerința este proporțională cu miza tehnică și de siguranță, dar și că atestarea de conformitate a ansamblului, conform seriei SR EN 61439 este o cerință uzuală pentru tablourile de iluminat public, îndeplinită în mod curent de producătorii consacrați, preferința contestatorului pentru o simplă declarație neputând obliga autoritatea să renunțe la verificarea impusă de interesul public.

În opinia Consiliului, autoritatea justifică, în mod rezonabil, necesitatea unei certificări de către o terță parte, respectiv organism de certificare acreditat în baza standardului SR EN ISO/CEI 17065:2013, însă nu demonstrează de ce este nevoie să fie cumulat certificatul de conformitate prevăzut la pct. 3.2 cu obligația de fabricare sub supravegherea unui organism acreditat și, în special, cu deținerea unui licențe de utilizare a unei mărci de conformitate prevăzute la pct.3.3. Cu alte cuvinte, autoritatea nu justifică de ce a fost impus și acest mijloc de probă, în plus față de certificatul de conformitate.

Prin urmare, nu se poate dispune, cum solicită contestatorul, eliminarea cerinței de la pct.3.2, declarația de conformitate a producătorului neputând fi considerată, în mod automat, echivalentă certificatului cerut la acest punct, cum susține acesta.

Cu toate acestea, cerința de la pct. 3.3, în contextul celor solicitate la pct.3.2, apare excesivă, mai cu seamă că nici măcar autoritatea nu identifică o dispoziție legală care să impună ca punctul de aprindere să fie obligatoriu fabricat în regim de supraveghere continuă a unui organism acreditat cu licență de marcă, astfel că se va dispune eliminarea ei.

Critica 25 – vizează cerințele de la pct. 1.13 din FT6, referitoare la server, contestatorul solicitând să se accepte și o soluție de server cloud.

Față de pretențiile contestatorului, autoritatea contractantă se apără prezentând considerentele pentru care a optat în favoarea serverului fizic solicitat, respectiv un server fizic dedicat, amplasat local, asigură funcționalitatea, controlul și monitorizarea sistemului inclusiv în situația întreruperii conexiunii la internet, comunicația cu punctele de aprindere/controlerele realizându-se prin rețeaua locală, în timp ce o soluție de tip cloud depinde integral de disponibilitatea conexiunii la internet, care devine astfel un punct unic de defectare: pierderea legăturii la internet ar însemna pierderea controlului și a monitorizării sistemului. De asemenea, comunicația dintre serverul local și

echipamentele din teren (controlere/puncte de aprindere) se realizează prin tehnologii care nu generează costuri recurente de comunicație și nu presupun taxe de licență sau de utilizare a spectrului, respectiv:

- comunicație radio în banda de frecvență liberă 863-873 MHz (bandă de uz nelicențiat, fără taxe sau abonament); sau

- comunicație prin liniile de alimentare existente, care folosesc infrastructura electrică deja instalată, fără rețele de comunicație suplimentară.

În opinia Consiliului, contestatorul nu a probat caracterul restrictiv reclamat iar opțiunea autorității contractante este justificată astfel că va reține că cerințele criticate au rol de acoperire a necesității autorității contractante.

Prin urmare, critica va fi respinsă.

Critica 26 – vizează cerința 3.2 din cadrul FT 6 prin care se solicită *Se va prezenta certificat de conformitate pentru întreg sistemul de telegestiune, conform directivelor esențiale ce va confirma ca sistemul de telegestiune cu toate elementele sale componente (controller punct luminos, punct de aprindere cu telegestiune și gateway) respectă următoarele standarde: SR EN 61439-1:2012, SR EN 61439-5:2012, SR EN 61000-6-3:2007+A1 + AC:2012, SR EN 55032:2015 +AC:2016, SR EN 55011:2016 + A1:2017, SR EN IEC 61000-3-2:2019, SR EN 61000-3-3:2014, SR EN IEC 61000-6-1:2019, SR EN 55035:2017, SR EN 61000-4-2:2009, SR EN 61000-4-3:2006 + A1:2018 + A2:2011, SR EN 61000-4-4:2013, SR EN 61000-5:2015, SR EN 61000-4-6:2014, SR EN 61000-4-8:2010, SR EN 61000-4-11:2015, SR EN 60068-2- 1:2007, SR EN 60068-2-2:2008, 62262:2004, SR EN 60529:1995 + A1:2003 + A2:2015 + AC:2017 + AC:2019 emis de către un organism de certificare acreditat în conformitate cu SR EN ISO/CEI 17065:2013; Se va prezenta acreditarea organismului de certificare.*, contestatorul solicitând eliminarea cerinței, ca nelegală și restrictivă, precum și orice referire din cadrul fișei tehnice de prezentare a certificării conforme cu standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013 a organismelor de acreditare.

În punctul de vedere, autoritatea arată că sistemul de telegestiune este un ansamblu funcțional în care componentele (controller punct luminos, punct de aprindere, gateway) interacționează, iar interoperabilitatea lor influențează direct fiabilitatea și, mai ales, comportamentul de compatibilitate electromagnetică și imunitate al întregului sistem – fenomen care se manifestă la nivel de ansamblu, nu doar la nivel de componentă izolată.

De asemenea, autoritatea mai precizează că cerința nu impune un procedeu imposibil: atestarea conformității unui sistem de telegestiune integrat, în raport cu standardele aplicabile, este realizabilă și necesară, iar producătorii care oferă sisteme complete o pot furniza, adăugând că tocmai compatibilitatea electromagnetică și imunitatea sistemului integrat impun evaluarea întregului iar doar a pieselor izolate.

Ținând seama de explicațiile autorității, critica societății contestatoare apare ca fiind neîntemeiată, pe de o parte având în vedere avantajul evident al beneficiarului a achiziționa echipamente certificate, conforme cu standardele minime de performanță, iar pe de altă parte, diversitatea echipamentelor conforme disponibile în piața de profil.

Pe cale de consecință, critica va fi respinsă.

Concluzionând față de ansamblul celor ce preced, Consiliul urmează să admită contestația, în limitele celor expuse mai sus. Pentru a fi opozabile tuturor operatorilor economici interesați, toate remedierile la care s-a făcut referire vor fi aduse la cunoștința acestora, prin publicarea în SEAP.

Față de solicitarea subsidiară de anulare a procedurii, Consiliul constată că aceasta se impune a fi respinsă, ca neîntemeiată, câtă vreme măsurile de remediere dispuse pot fi implementate, procedura fiind suspendată în SEAP.

Analiza actului atacat al autorității contractante, din punctul de vedere al legalității și temeiniciei, s-a efectuat prin prisma motivelor invocate de contestator, în acord cu principiul disponibilității care guvernează și procedura administrativ-jurisdicțională în fața Consiliului [art. 9 alin. (2) C. proc. civ. - obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților], precum și cu dispozițiile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 Este inadmisibilă prezentarea unor noi motive de contestare și/sau formularea unor noi capete de cerere pe calea concluziilor scrise sau orale ori a precizărilor la contestație ulterior termenului legal de formulare a acesteia.

Pentru considerentele enunțate, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite, în parte, contestația și va obliga autoritatea contractantă la modificarea documentației de atribuire, conform indicațiilor exprese expuse în motivarea deciziei, precum și la publicarea în SEAP a măsurilor corective intervenite, în termen de 10 zile de la data primirii prezentei decizii, și la stabilirea unei noi date limită de depunere a ofertelor, în acord cu dispozițiile art. 153 din Legea nr. 98/2016.

În temeiul art. 26 alin. (6) din același act normativ, va respinge, ca nefondată, solicitarea subsidiară de anulare a procedurii.

Având în vedere starea în care se află procedura, dar și faptul că prezenta contestație a fost soluționată, cererea privind suspendarea procedurii va fi respinsă, ca rămasă fără obiect.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art. 28 alin. (1) din același act normativ.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite, în parte, contestația formulată de ..., în contradictoriu cu ..., în calitate de autoritate contractantă. Obliga autoritatea contractantă

la modificarea documentației de atribuire, conform indicațiilor exprese expuse în motivarea deciziei, precum și la publicarea în SEAP a măsurilor corective intervenite, în termen de 10 zile de la data primirii prezentei decizii, și la stabilirea unei noi date limită de depunere a ofertelor.

Respinge, ca nefondată, solicitarea subsidiară de anulare a procedurii.

Respinge, ca rămasă fără obiect, cererea de suspendare a procedurii.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

.